

anden økonomisk Baggrund for den danske Stat. I Mellemtiden er 40 Mill. Kr. kommet til Anvendelse til Formaal af anden Karakter, og større Beløb vil maaske siden komme til at følge disse 40 Mill. Kr.; og paa Baggrund deraf hører vi Dag ud og Dag ind forkyndt, ogsaa fra Regeringens Side, Kravet om Sparsommelighed. Da den højtærede Forsvarsminister forleden Dag havde Ordet under Finanslovbehandlingen og saadan ligesom tog det hele igennem, ikke blot klarede det for sit eget Ministeriums Vedkommende, men tog sig af alle andre betrængte Ministre ved samme Lejlighed, da manede han først og fremmest til Sparsommelighed. Og det er jo det Omkvæd, der atter og atter lyder: Sparsommelighed; det lyder til Arbejderne, det lyder til Tjenestemændene og som Formaninger til andre ogsaa. Naar dette er Tilfældet, mon der da ikke kunde være Grund til, at de ærede Herrer ogsaa tog under Overvejelse Nødvendigheden af at vise denne Sparsommelighed paa dette Omraade? Vi for vort Vedkommende ønsker hele dette Lovforslag standset; men selv om dette ikke opnaas, skulde det dog kunne undgaas, at der nu bindes 40 Mill. Kr. til Anvendelse i de nærmeste Aar; man skulde næsten tro, at der maatte kunne blive Ørenlyd ogsaa indenfor Partiet Venstre for Betæneligheder med Hensyn til at tage en Beslutning af denne Karakter. Hvis de ærede Medlemmer endelig vil give Pengene ud, kan de jo gennemføre de Ting, der i de nærmeste Aar er fornødne til Anvendelse af de af dem vedtagne Militærlove fra i Sommer, ved Bevillingen paa Finansloven.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre har vendt sig mod denne Betragtning, idet han har sagt, at man binder ikke Fremtiden ved denne Lejlighed. Jeg forstod ham dog saaledes, at hans Begrundelse derfor var denne, at Fremtiden allerede var bundet, og at det derfor var uden Betydning, at det skete en Gang til. Det ærede Medlem mente nemlig, at man var bundet med Hensyn til denne Ordning gennem Hærloven. Deri kan jeg for mit Vedkommende ikke give det ærede Medlem Ret. Hærloven binder med Hensyn til Garnisonsforholdene til en vis Fordeling Øst og Vest for Store Bælt. Men jeg ser ikke, at denne Fordeling er af en saa afgørende Karakter, at den kan nødvendiggøre en Anvendelse af betydelige Pengebeløb og store Forandringer med Hensyn til Bygningen af Kaserne og andet lignende. Jeg tror, man meget vel kunde komme over det med nogle ganske smaa Forandringer, der kunde gennemføres efterhaanden paa Finansloven.

Med Hensyn til de 30 Millioner til nyt

Krigsmateriel var, saa vidt jeg forstod ham, det ærede Medlem af den Opfattelse, at selve Hærloven bandt ikke. Juridisk var vi der ikke bundet ved Lovens Bestemmelser, ikke lovmæssig tvunget til at gennemføre noget saadant. Men, sagde det ærede Medlem, det er Forudsætningen. For hvem er det Forudsætningen? Det er maaske Forudsætningen for de to Partier, der har knyttet deres politiske Skæbne til de Militærlove, der blev gennemført i Sommer; men det er saa vist ikke Forudsætningen for andre. Under hvilke Forudsætninger de to Partier gav hinanden Tilsagn den Gang, hvor meget de er bundet overfor hinanden, kan jeg selvfølgelig ikke vide. Men det skulde undre mig, om denne gensidige Forpligtelse virkelig kan binde Partiet Venstre til at være med til Gennemførelsen af denne Lovgivning for en halv Snes Aar i Stedet for at nøjes med at gennemføre de Dele, som man for de to Partiers Vedkommende anser for en nødvendig Konsekvens af Militærforliget, i de Par Aar, som det nuværende Regeringsflertal har tilbage, før det staar overfor Vælgerne, for derefter at overlade det til det kommende Folketing at bestemme, hvad det vil gaa med til i kommende Tider.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vendte sig i denne Anledning til os og sagde til os, at naar en Ting var vedtaget her i Folketinget, var det sandt nok, at saa bevarede Landstinget i de følgende Aar en Magt til at hindre, at dette atter blev gjort om; men, sagde det ærede Medlem, det skyldtes jo Grundloven af 1915, og denne Grundlov er de Herrer stolte af, deres Navne staar under den ude i Skrinet, og disse Navne vender sig ikke til Protest mod denne Grundlov. Nej, det gør de ikke. Vi var glade ved at være med til at gennemføre Grundloven af 1915, fordi den sprængte det Overklassepræg, som vor Grundlov havde faaet i 1866, den Tvedeling af vor Rigsdag, som blev Aarsagen til en lang Række forbitrede politiske Kampe. I Forhold til Grundloven af 1866 var Grundloven af 1915 et saa mægtigt Fremskridt, at vi for vort Vedkommende med stor Tilfredshed var med til at gennemføre den. Men det kan ikke være skjult for nogen, at der findes i denne Grundlov en Række Bestemmelser, som vi i høj Grad misbilligede, og som vi kun gik med til, fordi de overfor de bekymrede Medlemmer af Partiet Venstre var Erstatning for, at de gik med til den store Forandring af Grundloven, og fordi vi var nødt til at tage dette med for overhovedet at faa det fornødne Flertal i Landstinget ved Partiet Venstres Stemmer.

Blandt disse Ting er ogsaa den nye Ka-